

De unge på produktionsskolerne er i gang med en ungdomsuddannelse

Produktionsskolernes forslag og ønsker omkring finanslovsforslag 2011

1.

De unge, der går på en produktionsskole, anerkendes som unge, der er i gang med en ungdomsuddannelse – som start på eller som mellemstation under en ungdomsuddannelse.

Produktionsskolerne er i dag ikke blot udbydere af ordinære produktionsskoleforløb, men er også anerkendt til at have lærlinge (*produktionsskolebaseret erhvervsuddannelse*), kan anerkendes til at gennemføre EGU (*erhvervsgrunduddannelsen*), og kan gennemføre dele af grundforløb af en erhvervsuddannelse m.m.

Formålet med et produktionsskoleophold er, at de unge reelt lærer noget – at de opnår reelle kompetencer - så de får forbedret deres muligheder for at gennemføre en ungdomsuddannelse, herunder EGU.

Produktionsskolerne må derfor nu anerkendes som den institutionelle ramme for læringsforløb, der både er formelt og reelt kompetencegivende, som er individuelt tilrettelagt, og som har et praktisk udgangspunkt.

Vi skylder de mange unge, der dagligt viser initiativ via deres deltagelse på produktionsskolerne, at der sendes dem et tydeligt signal om, at de er på rette vej.

Ved samfundets inkludering af unge på produktionsskolerne, vil der i 2010 være næsten 8.000 flere unge, der kan betragtes som værende i gang med en ungdomsuddannelse.

Vi ved, at unge lærer forskelligt, og at der er elementer i produktionsskoleformen, som er virkningsfulde i forhold til en målgruppe, der ikke umiddelbart passer ind i de traditionelle ungdomsuddannelser.

Vi ved også, at der er problemer med at fastholde de unge i en ungdomsuddannelse, hvad enten det er en erhvervsuddannelse eller en gymnasial uddannelse.

Produktionsskolerne forsøger således at løse en samfundsmæssig opgave ved i perioder med forskellige konjunkturer at udvide eller indskrænke deres optag for dermed at tilpasse sig det stigende eller vigende behov, alt efter den aktuelle beskæftigelsessituation. Det må derfor accepteres, at skoleformen i perioder med lavkonjunktur øger elevtallet.

Vi foreslår, at det i en kommende revision af produktionsskoleloven og bemærkninger hertil præciseres, at produktionsskoleforløb er *reelt kompetencegivende* (i modsætning til den hidtidigt anvendte formulering: *ikke formelt kompetencegivende*), og at produktionsskolerne anvender en læringsmetode med de karakteristika, som er beskrevet i *Charter for de danske produktionsskoler* (Se bilag 1).

2.

Produktionsskolerne dokumenterer i et uddannelsesbevis, hvilke faglige kompetencer den enkelte unge har opnået under produktionsskoleforløbet.

Den enkelte produktionsskole skal dokumentere, hvad eleven fagligt har lært under forløbet.

Formålet er at forbedre elevens muligheder for at gennemføre en ungdomsuddannelse.

For elever, der ikke kan profitere af et ophold på skolen, skal der foreligge en skriftlig redegørelse for dette.

Dokumentationen samles i et uddannelsesbevis ved udslusningen fra produktionsskolen.

Vi foreslår lovgivning/ændring af indholds bekendtgørelse med henblik på indførelse af krav til sådan dokumentation og standard for et uddannelsesbevis.

3.

Varigheden af den enkeltes uddannelsesforløb på produktionsskolen bestemmes udelukkende af, om den unge via opholdet udvikler sig fagligt, personligt og socialt.

Det bør være det samfundsmæssige mål om, at 95 % af alle unge gennemfører en ungdomsuddannelse, der afgør varigheden af et produktionsskoleophold.

For at sikre, at unge, der har svært ved at motiveres til eller vanskeligt kan fastholdes i en ungdomsuddannelse, får de bedst mulige chancer, bør den nuværende kvote for ophold ud over et år fjernes, men således at kompetencen, hvad angår forlængelse ud over 1 år, henlægges til Ungdommens Uddannelsesvejledning, der i forvejen foretager målgruppevurderinger af unge til produktionsskolerne.

4.

Der er adgang til ungdomsuddannelse (EGU) for elever, som produktionsskolerne har godt kendskab til, og som ikke kan fortsætte i nogle af de nuværende kendte uddannelser.

Med de aktuelle praktikpladsproblemer er mulighederne for at anvende EGU stærkt begrænset, hvorfor der er et påtrængende behov for at finde ekstraordinære løsninger, f.eks. via EGU.

Der er brug for følgende ekstraordinære tiltag:

- **Ekstraordinær etablering af et antal EGU-pladser med statsfinansieret praktik** på områder, hvor der ikke kan fremskaffes ordinære praktikpladser, herunder med mulighed for skolepraktik som inden for erhvervsuddannelserne.
- **Fri adgang for produktionsskolerne til at etablere EGU-pladser**, så EGU kan blive et tilbud til alle i målgruppen

5.

Taxametertilskud til produktionsskolerne forhøjes, så de kommer på samme niveau som taxametertilskud til erhvervsskolernes grundforløb,

Selvom produktionsskolerne kan optage lærlinge i produktionsskolebaseret erhvervsuddannelse, kan køre dele af grundforløb for erhvervsskoleelever og stå for gennemførelse af EGU m.v., så halter produktionsskolernes taxametertilskud efterhånden langt bag efter de taxametertilskud, som erhvervsuddannelserne modtager til deres grundforløb.

Den laveste grundforløbstakst på erhvervsuddannelserne ligger således alene 10,5 % (9.500 kr. pr. årselev) over produktionsskolernes taxametertilskud.

Det skal herved bemærkes, at produktionsskolevirksomhed (individuel tilrettelagte undervisningsforløb og principper om nærhed og tryghed på værkstederne) som udgangspunkt kræver et mindre antal elever på produktionsskolernes værksteder end de holdstørrelser man kan se på erhvervsuddannelserne.

En fastholdelse af produktionsskolernes taxametertilskud på det nuværende niveau sætter skolernes metoder og principper under pres.

Bilag:

- 1. Charter for de danske produktionsskoler**
- 2. Vedr. produktionsskolebevis og dokumentation af faglige kompetencer**
- 3. Udgifter til øget ophold ud over 1 år på produktionsskolerne**
- 4. Udgifter til etablering af ekstra EGU-pladser med statsfinansieret praktik.**
- 5. Taxametertilskud til produktionsskolerne på niveau med tilskud til tekniske grundforløb på erhvervsskolerne.**

CHARTER FOR DE DANSKE PRODUKTIONSSKOLER

Produktionsskoleforeningen proklamerer hermed følgende tekst som de danske produktionsskoleformers charter om grundlæggende principper for produktionsskoleformen

Forord

Den overordnede uddannelsespolitiske målsætning i Danmark er, at alle unge skal have mulighed for at få en kompetencegivende uddannelse. Med dette charter anerkender og arbejder de danske produktionsskoler i forlængelse af de nationale strategier "Uddannelse til alle" og "Livslang læring".

Som produktionsskoler ønsker vi at fungere som en anden start på en ungdomsuddannelse for de unge, der har behov for at lære på en anden måde, idet det traditionelle uddannelsessystem ofte er bogligt funderet og i høj grad tilgodeser projektorienteret og individualistisk undervisning. Produktionsskolerne er et tilbud med klare og overskuelige mål og rammer, der henvender sig til unge, der har behov for – eller selv ønsker – at læring og praksis er tæt forbundet.

Det centrale i produktionsskolernes læringsmiljø og pædagogik er læring gennem praktisk arbejde og opgaveløsning i et arbejdsfællesskab med henblik på reel produktion og afsætning af varer og tjenesteydelser. Det er en læring, der er forbundet med og udspringer af praksiserfaringer, og som har som mål at afklare og træne den unges faglige, sociale og personlige kompetencer.

Dette charter efterkommer de bestemmelser, der er beskrevet i lovgivningen om de danske produktionsskoler, ligesom det bekræfter de standpunkter, der tidligere er formuleret i publikationer udgivet af Produktionsskoleforeningen.

Charteret skal tjene som proklamation af de danske produktionsskoler fælles værdier og idégrundlag med henblik på efterfølgende at arbejde for at kunne proklamere tilsvarende fælles principper for de europæiske produktionsskoler i et europæisk charter.

Med dette charter ønsker vi i de danske produktionsskoler at fremhæve det, vi er fælles om, og som vi på samme tid vil præcisere og værne om. Produktionsskoleforeningen anerkender således nedenstående principper som kendetegnende for de danske produktionsskoler.

April 2010

PRODUKTIONSSKOLEFORENINGEN

PRINCIPPER FOR DE DANSKE PRODUKTIONSSKOLER

1

Det grundlæggende kendetegn for produktionsskolerne er praktisk arbejde og produktion.

2

Læring foregår i et forpligtende arbejdsfællesskab. Formålet er den unges personlige, sociale og faglige udvikling.

3

Den teoretiske undervisning integreres i det praktiske arbejde og i produktionen.

4

Deltagerne er tilknyttet ét værksted og én lærer, der inddrager deltagerne i såvel produktionen som i skolens øvrige aktiviteter.

5

Skolerne tilbyder værksteder med en faglig mangfoldighed og kvalitet, der afspejler det aktuelle arbejdsmarked.

6

Deltagere tilbydes undervisning i almene fag, samt kultur og samfundsforhold.

7

Produktionsskolerne optager og udskrifer deltagerne enkeltvis. Det sker løbende og under hensyn til den enkelte deltagers behov.

8

Deltagerne får udbetalt løn i form af skoleydelse for deres aktive medvirken.

9

Produktionsskolerne støtter den enkelte deltager i at opstille realistiske mål og i at nå disse mål gennem forløbet på skolen.

10

De unges kompetenceudvikling dokumenteres i et produktionsskolebevis.

11

Skolerne er selvejende og uafhængige institutioner.

PRINCIPPER FOR DE DANSKE PRODUKTIONSSKOLER

1

Det grundlæggende kendetegn for produktionsskolerne er praktisk arbejde og produktion.

Praktisk arbejde og produktion er centrum for læringsmiljøet på produktionsskolerne.

De varer og tjenesteydelser, som deltagerne producerer, afsættes på markedsvilkår, og det giver læreren på det enkelte værksted mulighed for at tilbyde arbejdsopgaver, der i en konkret situation har umiddelbar værdi og funktion, både for deltageren selv, skolen og kunderne.

Deltagerne opdager og får erfaringer med alle vigtige processer, der indgår i arbejdet og produktionen – fra idé over beslutning, planlægning, udførelse og værdsættelse til levering,

I produktionsskolernes opfattelse af deres virksomhed, ligger en forståelse af, at arbejde og produktion giver fælles oplevelser og anerkendelse. Deltagerne bliver herved bundet til nogle fælles mål, og får defineret personlig status og identitet, hvilket kræver deres aktive deltagelse og er med til at give dem tidsstruktur.

2

Læring foregår i et forpligtende arbejdsfællesskab. Formålet er den unges personlige, sociale og faglige udvikling.

På en produktionsskole er produktionen ikke kun et formål i sig selv, men det pædagogiske redskab, der danner fundamentet i en anden måde at lære på. Blandt andet derfor er det vigtigt at fastholde produktionen som mål, for at den kan fungere som middel.

Når deltagerne møder en værkstedspraksis, hvor tingene skal gøres, fordi de er nødvendige, så bliver de udfordret på deres ansvarlighed og evne til at samarbejde for at færdiggøre en opgave. Arbejdet må derfor organiseres, så det inddrager deltageren i et arbejdsfællesskab, der bygger på reelt samarbejde og medansvar, og som samtidig giver mening for den enkelte.

Læring sker således i en social praksis, der involverer og udvikler de unge fagligt, socialt og personligt, f.eks. via sidemandoplæring fra mere erfarne deltagere, der er en værdifuld måde til at fremme sociale, personlige og faglige mål.

3

Den teoretiske undervisning integreres i det praktiske arbejde og i produktionen.

Den teoretiske undervisning skal være af betydeligt omfang og skal så vidt muligt integreres med det praktiske arbejde og produktionen på det enkelte værksted.

Når deltagerne møder situationer, der sammenknytter praktisk opgaveløsning med tilhørende teori, vækkes interessen for teorien hos de unge, der dermed får styrket deres indsigt i det pågældende fagområde.

4

Deltagerne er tilknyttet ét værksted og én lærer, der inddrager deltagerne i såvel produktion som i skolens øvrige aktiviteter

Produktionsskolerne bygger på ideen om at skabe en uddannelsesramme for unge, der har brug for en anden måde at lære på end den, der kendetegner det ordinære uddannelsessystem.

Deltagerne kommer med vidt forskellige erfaringer og oplevelser fra det traditionelle skolesystem, men fælles for mange af dem er, at de ofte har mødt modgang og nederlag, hvilket har bekræftet deres behov for en anden form for læring.

For at fastholde deltagerne i en fortsat udviklingsproces må produktionsskolerne imødekomme en række af de omsorgs- og tilknytningsbehov, som den enkelte deltager har.

At skabe et inkluderende miljø for deltagerne kræver nærvær og engagement hos de voksne, der både fungerer som mestre og mentorer. En væsentlig forudsætning herfor er, at antallet af deltagere pr. værkstedslærer aldrig bliver så højt, at der ikke kan tages individuelle hensyn.

5

Skolerne tilbyder værksteder med en faglig mangfoldighed og kvalitet, der stemmer overens med det aktuelle arbejdsmarked.

Produktionsskolerne har flere værksteder, der repræsenterer forskellige fagområder inden for håndværk, service, omsorg, medie og kreativitet m.v.

Fagområderne må dog fortrinsvis have relationer til erhvervskompetencegivende ungdomsuddannelser, således at deltagerne har mulighed for at orientere sig mellem flere beskæftigelsesområder.

6

Deltagere tilbydes undervisning i almene fag, samt kultur og samfundsforhold.

Produktionsskolerne skal sørge for undervisning af deltagere, der har brug for at få forbedret deres grundlæggende færdigheder i almene fag som fx dansk, matematik og IT.

Produktionsskolerne bør tilstræbe undervisningsformer, der sikrer individuel læring under hensyntagen til deltagernes forudsætninger og potentiale. Undervisningen bør så vidt muligt foregå i direkte tilknytning til eller i forlængelse af det praktiske arbejde på værkstederne.

Det kan f.eks. være mindre opgaver som registreringer, kalkulationer og bogføring på værkstederne, som vedrører ordrer og materialeforbrug, udgifter og salg samt indberetning af timer og løn. Det er opgaver, som deltagerne umiddelbart forstår betydningen af, og som ikke kræver større læse- og regnefærdigheder, da de vil kunne udføres i fællesskab med de andre deltagere på værkstedet

Skolerne arrangerer en række andre undervisningsaktiviteter inden for samfundsforhold, historie, psykologi, natur, idræt m.m.

7

Produktionsskolerne optager og udskriver deltagerne enkeltvis. Det sker løbende og under hensyn til den enkelte deltagers behov.

Unge kan optages og udskrives enkeltvis når de hver især har brug for det, dvs. hele året rundt.

Der er ikke på forhånd fastlagt nogen grænse for, hvor længe forløbet for den enkelte deltager skal være.

8

Deltagerne får udbetalt løn i form af skoleydelse for deres aktive medvirken.

Deltagerne får udbetalt en skoleydelse, der er skattepligtig.

Skoleydelsen nedsættes forholdsmæssigt for deltagere, der kommer for sent til, ikke deltager aktivt i eller udebliver fra undervisningen.

9

Produktionsskolerne støtter den enkelte deltager i at opstille realistiske mål og i at nå disse mål gennem forløbet på skolen.

Produktionsskolen sørger for vejledning, der giver den enkelte deltager mulighed for afklaring, udvikling og perspektivering af sine personlige, sociale og faglige kompetencer.

Vejledningen skal støtte deltagerne i at opstille mål, der rummer realistiske udfordringer, og i at nå disse mål gennem forløbet på skolen.

Ansvar for den daglige vejledning og rådgivning, der foregår integreret i de sociale og arbejdsmæssige processer, ligger hos den enkelte lærer.

Med jævne mellemrum gennemføres vejledningssamtaler med henblik på en evaluering af den enkelte deltagers forløb på skolen.

Mange skoler har efterhånden ansat egentlige vejledere, der især tager sig af den mere formelt tilrettelagte uddannelses- og erhvervsvejledning, herunder vejledning om social- og arbejdsmarkedslovgivning mv.

10

De unges kompetenceudvikling dokumenteres i et produktionsskolebevis.

Det er stor betydning, at de kompetencer, deltagerne erhverver sig på produktionsskolen, anerkendes, så de unge får mulighed for at føle sig værdsat.

Ved udskrivningen udsteder produktionsskolen et bevis, der dokumenterer deltagerens kompetenceniveau på udvalgte kompetenceområder, og som understøtter deltagerens fremadrettede søge- og valgproces i forhold til videre uddannelse og beskæftigelse.

11

Skolerne er selvejende og uafhængige institutioner.

Produktionsskolerne er organiseret som selvstændige institutioner, der skal leve op til en række krav, der følger af gældende dansk lovgivning om produktionsskoler.

Det drejer sig om retningslinjer for bl.a. produktionsskolens stiftelse og evt. ophør, vedtægternes udformning, bestyrelsens sammensætning og opgaver, den pædagogisk og administrative ledelse, skolens finansiering, regnskab og revision samt tilsyn fra det nationale ressortministerium.

Nærmere oplysninger:

Produktionsskoleforeningen
Dæmningen 33, 2.tv.
7100 Vejle
Tlf. (++45) 75 82 20 55
Fax. (++45) 75 82 14 12
E-mail: psf@psf.nu

BILAG 2

Ad 2 - Produktionsskolerne dokumenterer i et uddannelsesbevis, hvilke faglige kompetencer den enkelte unge har opnået under produktionsskoleforløbet.

Fra Produktionsskoleforeningens rapport om Produktionsskolebeviset (september 2010):

Baggrund og anbefalinger

Et første skridt mod at skabe et egentligt formelt anerkendt produktionsskolebevis blev taget i 2007, hvor produktionsskoleforeningen præsenterede et første udkast til et produktionsskolebevis.

Forud for denne præsentation lå en lang række initiativer på forskellige produktionsskoler, som udgangspunkt for et fælles produktionsskolebevis.

Med udgangspunkt i den fælles målsætning om at kvalificere alle produktionsskoler til at udstede produktionsskolebeviser blev der i de følgende år iværksat en række projekter og undersøgelser¹ med fokus på dokumentation af læring på produktionsskolen, og hvordan dette blev omsat i et produktionsskolebevis.

Ser man på tværs af resultaterne af disse projekter og undersøgelser fremstår det tydeligt at der er en stor diversitet på landets 78 produktionsskoler i forhold til de metoder, der anvendes til at løse dokumentationsopgaven, og at der er skoler, som endnu ikke er kommet i gang med et nærmere udviklingsarbejde i så henseende.

Med baggrund i de overvejelser og resultater, der skildres i nærværende rapport, er det Produktionsskoleforeningens anbefaling, at det bør være et krav til den enkelte produktionsskole at dokumentere, hvad hver enkelt elev har opnået af faglige kompetencer under produktionsskoleforløbet.

Formålet hermed er at forbedre elevens muligheder for at gennemføre en ungdomsuddannelse.

Dokumentationen samles i et uddannelsesbevis ved udslusningen fra produktionsskolen.

I uddannelsesbeviset bør indgå følgende elementer:

1. Bevis for deltagelse i produktionsskoleophold
2. Værkstedsbeskrivelse
3. Dokumentation af faglige kompetencer
4. Beskrivelse af de produktioner deltageren har været involveret i
5. Andre aktiviteter (meritgivende kombinationsforløb, praktik, etc.)

¹ Der er tale om følgende projekter og undersøgelser:

- Dokumentationsprojekt 1.0 med deltagelse af 20 produktionsskoler (2008/09)
- Dokumentationsprojekt 2.0 med deltagelse af 25 produktionsskoler (2010/11)
- Undersøgelse om i hvilket omfang produktionsskolerne udstedte produktionsskolebeviser (2008)
- Undersøgelse af hvilke typer af produktionsskolebeviser, der blev udstedt til deltagerne (2009)

Det er Produktionsskoleforeningens anbefaling, at der ved lovgivning/ændring af indholds- bekendtgørelsen for produktionsskoler indføres sådanne krav og rammer for dokumentationen, herunder standard for et uddannelsesbevis.

En sådan lovgivning/bekendtgørelsesændring vil være et vigtigt skridt i en videre udvikling og være af reel betydning i forbindelse med den realkompetencevurdering de unge har krav på, når de fortsætter i en anden uddannelsessammenhæng end produktionsskolen.

I et fremadrettet perspektiv skal det gennem en fælles indsats sikres, at alle produktionsskoler udfører dokumentationsopgaven bedst muligt, ligesom der fortsat skal arbejdes på at videreudvikle dokumentationen af den læring, der sker på produktionsskolerne.

PSF/september 2010.

BILAG 3

Ad 3. - Udgifter til øget ophold ud over 1 år på produktionsskolerne

En ændring i vilkårene for forlængelse af forløb ud over et år vil udløse et forhøjet årselevtal.

Udnyttelsesgraden af den eksisterende kvote på 10 pct. af årselevtallet til forlængelse af forløb ud over et år er ret forskelligt skolerne imellem.

I 2009 var det gennemsnitlige forbrug af forlængede forløb på 7,3 pct. af årselevtallet. 7 pct. af skolerne brugte 10 pct.-kvoten fuldt ud (har brugt over 9 pct.). Over 65 pct. af skolerne udnytter kvoten i højt omfang (har brugt over 7 pct.).

At 10 pct- kvoten ikke udnyttes bedre, hænger sammen med at skolerne administrerer reglen meget restriktivt, da en eventuel overskridelse ikke finansieres.

Et kvalificeret skøn for et faktisk forbrug ved udvidelse af kvoten vil være den maximale udnyttelse med kvote, nemlig 80 pct. (under henvisning til den større ungdomsledighed) tillagt et merforbrug for 35 pct. herudover, svarende til et faktisk forbrug på 108 pct. af den eksisterende samlede kvotebegrænsning for skolerne under ét på 10 pct..

Anvendes dette skøn på 2010, hvor vi nu kender den samlede kvote for skolerne under ét (664 årselever), vil det indebære merudgifter som følger:

	Antal ÅE	Driftstaxametre *)	Skoleydelse **)	I alt
Udgifter over 80 pct. (sv. til 532 årselever), men inden for den gældende 10 pct. kvote	132	11.919.600	6.415.200	18.334.800
Udgifter ud over 10 pct. kvoten	53	4.785.900	2.575.800	7.361.700
I alt	185	16.705.500	8.991.000	25.696.500

*) Driftstaxametrene er undervisnings- og bygningstaxameter, i alt 90.300 kr. pr. årselev (2010-takst).

***) Skoleydelsen er beregnet ud fra forudsætninger om, at 70 pct. af deltagerne er 18 år eller derover og 30 pct. under 18 år. Gennemsnitsudgiften er herefter beregnet til 48.600 pr. årselev (2010-takst).

De øgede udgifter til driftstaxameter samt skoleydelse vil modsvares af besparelser på specielt det sociale område.

BILAG 4

Ad 4 - Udgifter til etablering af ekstra EGU-pladser med statsfinansieret praktik.

Nedenstående beregning tager udgangspunkt i at en EGU-elev skal have underhold 52 uger om året og at der - fratrukket ferier og fridage - foregår uddannelse i 45 uger pr. år.

Der er beregnet ud fra en gennemsnitsmodel, hvor uddannelsen fordeler sig med 15 ugers undervisning, 15 ugers virksomhedsforlagt undervisning i enten offentlig eller privat virksomhed og 15 uger i værkstedskolepraktik.

Beregningen af udgifterne til skoleydelse er en bruttoudgift, hvoraf en meget stor del vil være sparet andre steder i det offentlige system, da gruppen af unge over 18 år p.t. modtager anden overførselsindkomst.

De øgede udgifter til skoleundervisning vil være dækket af de aktuelle skoleformers driftstaxametre.

Nedenfor er beregnet de samlede udgifter til f.eks. 3.000 ekstra pladser med de anførte forudsætninger svarende til en pris pr. plads på 127.000 kr.

Mio. kr.	2011	2012
Antal EGU-årelever (52 uger)	3000	3000
Skoleydelse (1)	191 mio.kr.	191 mio.kr.
Taxameter til værkstedskoleophold	101,6 mio.kr.	101,6 mio.kr.
Udgifter til vejledning, anden undervisning m.v.	88,6 mio. kr.	88,6 mio. kr.
Samlet finansieringsbehov	381,2 mio.kr.	381,2 mio.kr.

Bemærkninger:

1. Skoleydelse på gennemsnitlig 49.000 kr. pr. årselev (40 uger), da det antages at 70 pct. af eleverne er over 18 år og 30 pct. under 18 år. Udgiften til skoleydelsen til gruppen over 18 år (80 mill. /160 mill) vil være sparet andre steder i det sociale system - typisk kontanthjælp)
2. Der beregnes 15 uger pr år pr. elev til alm. taxameter på 90.370 kr. pr. årselev (40 uger)
3. Der beregnes at 1 vejleder i gennemsnit kan håndtere 20 EGU-planer. Der beregnes tillige udgifter til i gennemsnit 2 undervisningsuger pr. elev pr. år (4.500 kr), som ikke dækkes af en uddannelseslov og dermed ikke finansieres gennem et undervisningstaxameter.

BILAG 5

Ad 5 - Taxametertilskud til produktionsskolerne på niveau med tilskud til tekniske grundforløb på erhvervsskolerne.

Produktionsskolerne er den institutionelle ramme for individuelle uddannelsesforløb med et praktisk udgangspunkt i værkstedsundervisningen.

I en tid, hvor skoleformen har store forpligtelser som et reelt og perspektivrigt tilbud til flere og flere unge, skal der på mange produktionsskoler oprettes nye værksteder med deraf følgende væsentlige udgifter til fysiske faciliteter (inventar og maskiner).

Der skal ansættes og videreuddannes medarbejdere, og der skal oparbejdes en hensigtsmæssig evaluerings- og dokumentationskapacitet, hvilket alt sammen er forudsætninger for at kunne sikre kvaliteten i produktionsskolernes tilbud.

Erhvervsskolernes taxametre til grundforløb blev for et par år siden væsentligt forhøjet, uden at produktionsskolerne fik en lignende forhøjelse, selvom gennemførelse af grundforløb også er blevet en del af produktionsskolernes virksomhed (henlæggelse af dele af grundforløb til produktionsskolen, enten som led i fastholdelse af en ung i erhvervsuddannelse eller som led i den produktionsskolebaserede erhvervsuddannelse, som netop er vedtaget som lov efter en forsøgsperiode siden 2004).

Forskellen op til niveauet på erhvervsskolernes tekniske grundforløb og TAMU er markant (se oversigten nedenfor).

Den nærmeste takst på erhvervsskolerne (sats I) ligger alene 10,5 % højere pr. årselev.

Ved den næste takst på erhvervsskolerne (sats II) er forskellen på 17,4 %, og går man til TAMU er forskellen på 36 %!

Nedenfor er de gældende takster anført sammen med en beregning med regulering af produktionsskolernes taxametertilskud op til et niveau, svarende til gennemsnittet af de 2 satser for de tekniske grundforløb på erhvervsskolerne.

Takstsammenligninger fra finanslov 2010

Produktionsskoleforløb - Tekniske grundforløb - TAMU

	PS-forløb	TEK GRF I	TEK GRF II	TAMU
	Enhedstakst	Inkl. moms	Inkl. moms	Inkl. moms
Produktionsskoleforløb				
Undervisningstakst (inkl. fællesudgift)	83.020			
Bygningstakst	7.350			
Tekniske grundforløb - sats I				
Undervisningstakst		69.657		
Fællesudgiftstakst		14.208		
Bygningstakst		15.946		
Tekniske grundforløb - sats II				
Undervisningstakst			69.657	
Fællesudgiftstakst			14.208	
Bygningstakst			22.194	
TAMU - Træningsskolen Arb.Mark, Udd.				
Undervisningstakst				75.863
Fællesudgiftstakst				18.759
Bygningstakst				28.322
Samlede takster for de resp. områder	90.370	99.811	106.059	122.944

Bemærkning: Alle anvendte takster er fra finanslov 2010.

Beregning af merudgifter ved forhøjelse af produktionsskolernes taxametertilskud

Aktuelle takster 1)	Forhøjelse i kr. 2)	Takst inkl. forhøjelse	Forhøjelse i %	Årselever 2)	Merudgift
90.370	12.630	103.000	14,0	7.000	88.410.000

Bemærkninger:

Ad 1: Summen af undervisnings- og bygningstaksten i henhold til finanslov 2010.

Ad 2: Der er kalkuleret med en forhøjelse op til gennemsnittet af de 2 satser på de tekniske grundforløb, jf. oversigten med takstsammenligninger ovenfor.

Ad 3: Det senest opgjorte årselevtal er fra 2009 med 6.638 årselever. Der er kalkuleret med en fortsat stigning i elevtallet.